

så langt som til at tage skridt til at blive skilt, selv kan se, at det måske kunne være godt at få nogle til at hjælpe sig til at fortsætte samlivet, og er villige til det, hvorfor skulle vi så ikke sikre, at de får den mulighed?

Tredje næstformand (Poul Nødgaard):

Fru Anne Baastrup som ordfører.

Anne Baastrup (SF):

Jeg skal undlade at svinge mig så højt op, som nogle af de foregående ordførere har gjort.

SF finder som udgangspunkt, at det er en god idé med tidlig rådgivning til par, der står i en krise, som kan ende i en skilsmisse, og vi er enige med justitsministeren i, at en sådan rådgivning på samme måde skal kunne ske over for registrerede partnere og papirløse ægteskaber. Og vi er enige i, at det skal være en tidlig rådgivning, og det var også en af vores begrundelser for, at vi ikke umiddelbart syntes, den forhenværende justitsministers forslag fra 1994 var en specielt god idé.

SF har tidligere støttet Ægteskabs- & Skilsmisshjælpen i København og støttet udbygningen i Aalborg og finder, at de metoder, som denne rådgivning benytter sig af, tilsyneladende bærer frugt. Imidlertid er vi tvøvende over for den konstruktion, som De Kristelige forslag lægger op til.

En af årsagerne til, at De Kristelige ikke går ind for Ægteskabs- & Skilsmisshjælpen, står jeg lidt uforstående over for, men en af grundene til, at statsamtterne ikke anvendes, er bl.a. et eller andet med notatpligt.

Jeg har svært ved at se, hvorfor en amtskommune ikke skal have en eller anden notatpligt. Det er jo, fordi konstruktionen har været sådan i det oprindelige forslag.

Så det halter lidt med den organisatoriske placering i det her forslag.

Samtidig må vi jo erkende, at erfaringerne fra de to statsamter viser, at der ikke er den voldsomt store søgning. Spørgsmålet må derfor være, om bare et par rådgivningscentre i Jylland og et par på øerne ikke vil være tilstrækkeligt. Skal det nødvendigvis være i hvert amt, man skal give en sådan rådgivning?

Ægteskabs- & Skilsmisshjælpen i København har jo også over for SF peget på muligheden for, at man kan tage et stykke længere væk fra sit hjem for at være helt sikker på, at der rent faktisk er en reelt anonym rådgivning.

Som det forhåbentlig fremgår, vil SF ikke på forhånd afvise forslaget, men vi vil bruge udvalgsarbejdet til at få indsamlet informationer.

Som bekendt har Mødrehjælpen jo sammen med bl.a. Foreningen Far foreslået et projekt, hvor mediation skulle være omdrejningspunktet.

Der er således en del røre på området, og spørgsmålet for SF vil derfor ikke være, om der er brug for parrådgivning, men mere, hvordan vi skal tilrettelægge den organisatorisk.

Kristeligt Folkeparti foreslår en vis egenbetaling, og Ægteskabs- & Skilsmisshjælpen har jo sin form for egenbetaling, og egenbetaling har ikke på forhånd nogen betydning for vores holdning til forslaget. Vi synes, den måde, man har gjort det på i Ægteskabs- & Skilsmisshjælpen, umiddelbart har været en meget god metode til at sikre, at det er seriøse henvendelser, man får.

Og da hr. Søren Søndergaard fra Enhedslisten ikke kan være her, skal jeg hilse fra ham og sige, at Enhedslisten er relativt positiv over for forslaget og villig til at drøfte det i udvalget.

Christian H. Hansen (DF):

Dansk Folkeparti er en stor tilhænger af kernefamilien og mener, at når man indgår et ægteskab, har man også nogle forpligtelser over for hinanden, men der kan i et ægteskab opstå konflikter af den ene eller anden art.

I Danmark ser vi stadig et stort antal skilsmisser. Det er, som om ansvarsbevidstheden omkring ægteskabet langsomt er ved at glide ud; man giver simpelt hen alt for let op. Man sætter sig ikke ned i fællesskab og prøver at løse opgaverne.

Det værste er vel nok, at børnene mange gange bliver sorteper. Uanset hvor godt børnene får det, når far og mor er blevet skilt, vil der altid være et tomrum i deres liv fremover.

Forslaget her om parrådgivning finder vi i Dansk Folkeparti er et godt forslag. Hvis man kan konstatere, at man ikke kan komme videre med sine problemer, ikke få dem løst, føler, at det hele er gået i hårdknude, så kan det måske være en god idé at få en tredjepart med ind og være behjælpelig med at løse ens familiære problemer.

Det er så blevet nævnt heroppefra, at man eventuelt kunne snakke med naboen. Men der tror jeg, at en helt uvildig, man ikke har noget kendskab til i forvejen, i mange tilfælde vil være den bedste til at gå ind og løse de her pro-